

[Knud Kristensen.]

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Pedersen, at det staar ganske vist i Købmandsforeningernes Resolution, at man ønsker, at Ordet „effektive“ skal udgaa, og for saa vidt kunde man godt sige, at kunde man gøre dem en Glæde med det, kunde man stemme for det. Men jeg ser ikke saadan paa det, at det set fra Købmændenes Standpunkt, har nogen virkelig Værdi, for det, det her drejer sig om, er, saa vidt jeg har forstaaet, ikke, om disse Beløb kan komme med ind under Gældssanereringen. Det kan de vist i alle Tilfælde ikke. Men det, som det her drejer sig om, er, at en Mand, der ikke har Gæld ud over Ejendomsskyldværdien, virkelig Gæld, effektiv Gæld, kan ikke komme med ind derunder. Men naar de ikke har Gæld ud over Ejendomsskylden, saa er Effektiviteten af Gælden i Almindelighed god nok. Derfor tror jeg ikke, at dette Ord har nogen Betydning, og da man ikke skal sætte noget ind i en Lov, som ikke har Betydning, vil jeg anbefale, at man afholder sig fra at stemme paa dette Punkt. Jeg anser det for temmelig ligegyldigt, om det er med eller ikke.

A. C. D. Pedersen: Jeg sagde allerede første Gang, jeg havde Ordet, at jeg selv ikke tillægger Ordet „effektiv“ særlig Betydning, ikke i Henseende til det, Ordet udtrykker, men jeg tillægger det Betydning, at Ordet „effektiv“ ikke stod i den oprindelige Lov, medens man nu vil indføre det. Det tillægger jeg Betydning. Og det er det, Købmandsforeningerne tillægger Betydning. Ministeren har ikke Ret, naar han siger: Nu staar det der engang. Nej, det staar ikke, højtærede Minister, i Loven, men Ministeren foreslaar det indført. Det advarer jeg imod.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mener, at dette Spørgsmaal egentlig ikke har nogen videre Betydning, vil jeg sige, at saa maa det ærede Medlem gaa ud fra, at man har taget Gæld med før, som ikke var effektiv, og det er det, jeg ikke gaar ud fra. Jeg gaar ud fra, at hidtil har man regnet saaledes, at den Gæld, der ikke var effektiv, har man ikke taget med. Naar en betydelig Institution i Landet som Købmandsforeningerne ikke ønsker, at det Ord skal staa der, saa ønsker jeg ikke at være med til at indføre det. Hvad Betydningen af Ordet angaar, er den højtærede Minister enig med mig i, at det betyder ikke noget videre. Forskellen mellem Ministerens Standpunkt og mit er blot dette, at Mini-

steren siger, at det staar der, og jeg siger at det staar der ikke, og at den højtærede Minister vil have det til at staa der, medens jeg synes, at det ikke skal staa der, naar vi dog alle sammen tillægger det en vis Betydning og det dog kan medføre en vis Karakterforandring i den Paragraf, hvor det bliver indført. Jeg tror næsten, man har været for nøjeregnende med det, som man udtrykker ved den „effektive Gæld“. Jeg tror, at Bevillingsmyndighederne i mange Tilfælde har set for skarpt paa de Familieleaan, der er ydet. Naar Familien ønsker at støtte et Landbrug, der er kommet i Nød, skal Familien forud for alle andre tabe sine Penge. Jeg kan ikke se, at der er nogen fornuftig Begrundelse herfor, og derfor er det, jeg ikke ønsker, at man skal indføre en Skærpelse ved at sætte Ordet „effektiv“ ind. For hvis der er Tale om meget nær Familie, kan det godt tænkes, at hvis den nødstedte Familie staar over for den rene Ruin, vil den, der har ydet Laanet, slaa en Streg over det. Man kunde da være tilbøjelig til at sige, at saa er det ikke effektiv Gæld, der er Tale om. Det er derfor uheldigt at indføre dette Ord.

Den højtærede Minister kunde ikke forstaa, hvorfor vort Ændringsforslag Nr. 7 — som gaar ud paa, at Stk. 1, 2, 3, 4 og 5 i § 4 skal udgaa — ikke ogsaa omfatter Paragraffens sidste Stykke. Jeg ved saamænd ikke, om vi skulde have ladet ogsaa det gaa ud, men jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at det er en Venlighed over for den højtærede Minister, naar vi ikke har gjort det. Der indføres jo helt nye Sætser med Hensyn til Gælden. Hidtil kunde man overhovedet ikke komme i Betragtning, hvis man ikke havde en Gæld paa mindst 110 pCt. af Panteværdien. Nu bestemmes det, at naar Gælden overstiger Ejendomsskyldværdien, men ikke Panteværdien — til Pari, formodentlig —, kan vedkommende komme i Betragtning. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er en Fordel, at sidste Stykke i Lovforslagets § 4 bibeholdes, saaledes at Ministeren i særlige Tilfælde kan give Tilladelse til Pantsætning indtil 110 pCt. af Panteværdien.

Jeg skelner nemlig mellem tre forskellige Forhold. Man kan i Henhold til Lovens almindelige Bestemmelser faa Gældssaneringslaan, naar Gælden andrager indtil 100 pCt. af Panteværdien, men Ministeren kan i Henhold til sidste Stykke i § 4 i særlige Tilfælde, naar der er Tale om nødvendige Forbedringer, yde Laan, hvor Gælden stiger op til 110 pCt. af Panteværdien. Det er